

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 sierpnia 2012r.,
skargi J. T. i G. A.
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego
z dnia 16 grudnia 2009r., wydanego
w sprawie z powództwa Miasta P. i Skarbu Państwa - Marszałka Województwa X.
przeciwko J. T. i G. A.
o ustalenie,

- 1. odrzuca skargę**
- 2. oddala wniosek Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa o zasądzenie kosztów postępowania wywołanego wniesieniem skargi.**

Uzasadnienie

Skarga J. T. i G. A. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 16 grudnia 2009 r. podlegała odrzuceniu z następujących powodów.

Zgodnie z art. 424¹ § 2 k.p.c., jeżeli strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych i nie jest możliwa zmiana lub uchylenie wyroku w drodze innych przysługujących stronie środków prawnych, można żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu pierwszej instancji kończącego postępowanie w sprawie. Dopuszczalność skargi w takim przypadku uzależniona jest od kumulatywnego spełnienia dwóch przesłanek: istnienia wyjątkowego wypadku oraz występowania niezgodności z prawem o kwalifikowanym charakterze, wynikającej z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela. Obie te okoliczności należy w skardze skonkretyzować i uprawdopodobnić, przy czym w orzecznictwie wskazuje się, że za wypadek wyjątkowy, o którym mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c., można uznać - przykładowo - nieskorzystanie przez stronę z przysługującego jej środka zaskarżenia z powodu ciężkiej choroby, katastrofy, klęski żywiołowej lub błędnej informacji udzielonej przez pracownika sądu (por. postanowienie SN z dnia 2 lutego 2006 r., I CNP 4/2006, OSNC 2006, nr 6, poz. 113).

Skarżące wskazały w skardze, że z wywiedzenia apelacji od zaskarżonego wyroku zrezygnowały z uwagi na treść uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 lipca 2004 r., III CZP 34/04 (OSNC 2005, nr 7-8, poz. 124). Subiektywne przekonanie strony, że przysługujący jej środek zaskarżenia nie odniósłby zamierzonego skutku nie stanowi jednak wyjątkowego wypadku, o którym mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c. (por. postanowienie SN z dnia 21 lutego 2007 r., I CNP 5/07, nie publ.).

W związku z nadesłanymi przez pełnomocnika skarżących prywatnymi ekspertyzami sporządzonymi na zlecenie skarżących podnieść należy, że ekspertyzy (opinie) takie nie mają waloru dowodu, mogą być jedynie kwalifikowane jako wyjaśnienie (stanowisko) prezentowane w sprawie przez stronę. Wniosek o „przeprowadzenie dowodu” z takich opinii należało potraktować w kategorii nieporozumienia także ze względu na ustawowe wyłączenie możliwości

przeprowadzania dowodów przez Sąd Najwyższy (art.398¹³ § 2 w zw. z art.424¹² k.p.c.).

Z przytoczonych względów, na podstawie art. 424⁸ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

Powód Skarb Państwa – Marszałek Województwa X. zastępowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa nie złożył odpowiedzi na skargę w przepisany prawem terminie (art. 398⁷ § 1 w zw. z art. 424¹² k.p.c), nie było zatem podstaw do zasądzenia kosztów postępowania żądanych w piśmie z dnia 14 lutego 2012 r.